

Důvodová zpráva

Shrnutí základních faktů, které jsou dále detailně rozvedeny:

- **Witbystar a.s. dříve BusLine a.s. a následně TD BUS a.s., (dále též „Dlužník“) – se dopouštěl jednotlivých porušení příslušných povinností ze smluv o veřejných službách v přepravě cestujících veřejnou linkovou dopravou k zajištění obslužnosti Ústeckého kraje. Za tato porušení uložila Rada Ústeckého kraje pokuty. Část pokut resp. pohledávek ve výši 11,3 mil. Kč se povedlo Ústeckému kraji získat z bankovních záruk. Zbývající pohledávky ve výši 78.170.040,- Kč a příslušenství Dlužník i přes upomínky neuhradil.**
- **Po předání pohledávky odboru LP bylo zjištěno, že společnost několikrát změnila svoji obchodní firmu, vlastnickou i vedoucí strukturu (příloha č. 2 předloženého materiálu – výpis z obchodního rejstříku). Předsedkyní správní rady a zároveň jediným akcionářem je Rózsa Cecilia Balogné s trvalým pobytem v malé maďarské vesnici Nagydobos nacházející se poblíž hranic s Ukrajinou. Dle veřejně dostupných satelitních snímků se na uvedené adrese žádná provozovna nevyskytuje. Samotná Witbystar sídlí v Praze na Kaprově ulici č. 42/14, tedy na adrese, kde mají zároveň sídlo stovky dalších společností. Jde tedy zřejmě o schránkovou společnost. Společnost i orgány jsou nekontaktní.**
- **Odbor LP se snažil z veřejných zdrojů zjistit informace o majetku společnosti. Byly taktéž zjištěny informace o neúspěšně vedených exekucích vůči Dlužníkovi. Objednat zjišťování majetku u nekontaktní společnosti (viz výše) bylo vyhodnoceno jako nevhodné. Jelikož se společnost jevila bez majetku, tak vymáhání vysokých pohledávek z pokut by nejenomže nevedlo k žádnému finančnímu efektu, ale navíc by kraj byl nucen hradit náklady řízení, přičemž jenom soudní poplatky by činily 2.381.700,- Kč. Byť i soudně přiznaná pohledávka by se stala nevymahatelnou a náklady by dále rostly. Byla proto vyvíjena snaha o jiné řešení, které by již tak napjatý rozpočet kraje nezatížil, a to prostřednictvím zrušení společnosti soudem z důvodu neplnění zákonných povinností či uplatnění nároku v rámci trestního řízení. Toto se však ukázalo jako časově nerealizovatelné.**
- **Odbor LP chtěl již předložit materiál s návrhem na nevymáhání pohledávek dříve, avšak k tomuto bylo potřeba naprosto přesně zjistit skutečný stav majetku Dlužníka. U tak vysoké pohledávky je nepřijatelné zatěžovat zastupitelstvo jakýmkoliv rizikem spojeným s rozhodováním bez 100% ověřitelných údajů. Přestože z veřejných zdrojů bylo zřejmé, že společnost nevlastní majetek, nemohl odbor LP vyloučit, zda společnost nevlastní např. nějakou větší pohledávku či jiný majetek. S ohledem na naprostou nekontaktnost společnosti bylo jako nejvhodnější a nejspolehlivější varianta, jak skutečný stav majetku zjistit a s nevymahatelnou pohledávkou se vypořádat, vyvolat insolvenční řízení. Soudní poplatek za podání insolvenčního návrhu činil pouze 2.000,- Kč + obligatorní záloha 50 tis. Kč. Oproti civilnímu a následně exekučnímu řízení se u zjevně nevymahatelné pohledávky jednalo o maximálně úspornou variantu. Žádný věřitel, ale pouze insolvenční správce má jako jediný možnost nahlédnout do neveřejných údajů, bankovních účtů či evidencí, a to s odbornou péčí v zájmu věřitelů.**
- **Ze strany Ústeckého kraje byl tedy na základě rozhodnutí Rady Ústeckého kraje podán návrh na zahájení insolvenčního řízení.**
- **Insolvenční správce vydal zprávu, dle které Dlužník nemá žádný konkrétní majetek či pohledávky, které by mohly být zpeněženy. Majetkovou podstatu tvoří částka 5.794,20 Kč. Insolvenční správce do majetku zahrnul též částku 438.000,- Kč, jež se nachází u finančního úřadu, který ji však zatím odmítá vydat. Oproti tomu byly zjištěny nepopřené pohledávky ve výši 48.566.068,23 Kč.**

- Bylo přihlášeno 55 věřitelů, přičemž 6 věřitelů insolvenční správce zcela popřel. Popřel i několik pohledávek a mezi nimi i některé pohledávky Ústeckého kraje, z důvodu údajného částečného promlčení. Z jeho jednání bylo zřejmé, že směřoval k vyhlášení úpadku konkursem, a to nepatrným, což bylo potvrzeno na jednání schůze věřitelů dne 8. 6. 2022, kdy na svých názorech setrval a shledal, že jsou naplněny podmínky ust. § 314 odst. 1 pís. b) insolvenčního zákona. Dle tohoto ustanovení lze konkurs projednávat jako nepatrný, pokud dlužníkův celkový obrát podle zvláštního předpisu za poslední účetní období předcházející prohlášení konkursu nepřesahuje 2 mil. Kč a dlužník nemá více jak 50 věřitelů.
- S názorem o promlčení pohledávek se Ústecký kraj neztotožnil, a proto zaslal insolvenčnímu správci i soudu své vyjádření včetně rozsáhlé právní argumentace, že přihlášené pohledávky č. 1 – č. 3 vč. příslušenství nepovažuje za promlčené (příloha č. 3 předloženého materiálu).
- Dne 14. 6. 2022 byl Ústecký kraj přípisem ins. správce formálně vyrozuměn o popření přihlášených pohledávek č. 1 – č. 3 a zároveň poučen o právu se proti tomuto popření bránit žalobou na určení pravosti pohledávek (tzv. incidenční žalobou) se lhůtou do 8. 7. 2022.
- Při rozhodování o ne/podání incidenční žaloby Ústeckým krajem je třeba posoudit účelnost, efektivitu a hospodárnost uplatnění tohoto práva. V majetkové podstatě je 5.794,20 Kč a možná do ní přibude max. 437.755,11 Kč od finančního úřadu. Po popření pohledávek všech přihlášených věřitelů činí celková výše nepopředených pohledávek 48.566.068,23 Kč, z toho pohledávka postavená na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou 68.992,79 Kč za škodu způsobenou na zdraví jednomu z věřitelů. Náklady podstaty zatím insolvenční správce nevyšel. Jelikož Dlužník nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost a nebyl identifikován majetek či pohledávky Dlužníka, které by mohly být zpeněženy, nelze předpokládat, že se majetková podstata zvýší. Soudní poplatek za podání incidenční žaloby činí 5.000,- Kč. Výsledky soudního řízení, nelze předjímat, ale ani v případě plného úspěchu by kraj nemohl po insolvenčním správci požadovat náhradu nákladů řízení, neboť insolvenční správce je od uvedené povinnosti osvobozen. Naopak v případě neúspěchu by Ústeckému kraji vznikla povinnost hradit náklady řízení. Z tohoto prostého uvedení základních skutečností je zjevné, že kraj nemá šanci za stávající situace získat z podstaty NIC. Pouze by dále vynakládal prostředky, u nichž je od počátku zřejmé, že se mu nemohou vrátit.
- Při rozhodování je taktéž třeba zohlednit finanční i časové náklady na vedení potenciálně náročného incidenčního sporu, které by ani v případě plného úspěchu v incidenčním sporu nebyly Ústeckému kraji nijak kompenzovány; tyto náklady by tedy Ústecký kraj nesl v plné výši. Insolvenční zákon dále stanoví určité peněžité sankce tj. povinnost uhradit do majetkové podstaty částku, o kterou přihlášená výše pohledávky převyšuje její zjištěnou výši a dále nepeněžité tj. že k přihlášené pohledávce se pro účely insolvenčního řízení nepřihlíží v celém rozsahu, tzn. ani v té části, v jaké nebyla popřena. Dále nelze vyloučit riziko, že by insolvenční soud v přihlášce uvedené rozdělení neuznal a pohlížel na přihlášené pohledávky jako na celek.
- Riziko zbytečně vynaložených nákladů a sankcí lze minimalizovat právě nepodáním incidenční žaloby a zpětvzetím popřené části pohledávek. V důsledku zpětvzetí popředených pohledávek nebude dotčeno postavení Ústeckého kraje coby přihlášeného věřitele ve vztahu k nepopředeným pohledávkám. Pokud by naopak ke zpětvzetí nedošlo a insolvenční soud rozhodl o uložení zmíněné nepeněžité sankce, znamenalo by to, že Ústecký kraj by v insolvenčním řízení pozbyl právo domáhat se uspokojení svých nároků nejenom v rozsahu popředených pohledávek vč. příslušenství, ale i v rozsahu nyní nepopředené pohledávky vč. příslušenství.
- Z dosud dostupných informací je tedy zřejmé, že podání incidenční žaloby by bylo rizikové a i při plném úspěchu z nákladového hlediska finančně velmi nákladné a nepředstavovalo by účelné vynaložení prostředků Ústeckého kraje. Jinými slovy Ústecký kraj by nic nezískal, ale naopak by vynaložil velké množství finančních prostředků, které by nedostal zpět.

- **Protože Ústecký kraj musí v souladu s § 17 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, majetek kraje využívat účelně a hospodárně v souladu s jeho zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákona vymezené působnosti a je povinen pečovat o zachování a rozvoj svého majetku, je navrhováno incidenční žalobu proti insolvenčnímu správci ohledně popřených pohledávek vč. příslušenství nepodávat.**

(1) Odbor LP podává zprávu o insolvenčním řízení s dlužníkem společností Witbystar a.s. (dříve BusLine a.s. a následně TD BUS a.s.) se sídlem Kaprova 42/14, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČ: 283 60 010 (dále též „Dlužník“), za kterým Ústecký kraj eviduje splatné neuhrazené pohledávky Ústeckého kraje ve výši 97.208.341,97 Kč vč. příslušenství, z titulu smluvních pokut za Dlužníkovu porušení příslušných povinností ze smluv o veřejných službách v přepravě cestujících veřejnou linkovou dopravou k zajištění obslužnosti Ústeckého kraje. O uložení smluvních pokut rozhodla Rada Ústeckého kraje, která následně rozhodla v části B usnesení č. 043/55R/2018 ze dne 12. 12. 2018 na pohledávku čerpat vystavené bankovní záruky v souhrnné výši cca 11,3 mil. Kč, které byly úspěšně uplatněny a příslušnou bankou proplaceny Ústeckému kraji. Celková výše pohledávky za Dlužníkem činí tedy po odečtení úhrady z bankovních záruk 78.170.040,- Kč a příslušenství. Už před předáním pohledávky odboru LP byl Dlužník Ústeckému kraji a příslušným odborům krajského úřadu znám tím, že v průběhu r. 2018, přestal plnit závazky ze Smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících veřejnou linkovou dopravou k zajištění dopravní obslužnosti Ústeckého kraje uzavřené mezi Ústeckým krajem a Dlužníkem, když bylo řešeno jeho vyloučení ze systému Dopravy Ústeckého kraje z důvodu neplnění jeho závazků vůči cestujícím (nevrácení předplaceného jízdného) a vůči clearingovému centru (neodvedení tržeb z nabíjení elektronických peněženek a prodlužování kupónů). Již v té době bylo zřejmé, že Dlužník neplní své závazky nejenom vůči Ústeckému kraji, ale i vůči dalším smluvním partnerům a cestující veřejnosti, která využívá jeho služby.

(2) Následně po předání pohledávky k vymáhání odboru LP 25. 2. 2020 byly zjišťovány o Dlužníkovi veškeré dostupné informace zejména lustrací ve veřejných rejstřících a zjišťováním dostupných informací v „kyberprostoru“. Byly zjištěny informace, že poslední výroční zpráva včetně účetní závěrky byla uložena do sbírky listin rejstříkového soudu za účetní období roku 2017. Dále byly ze strany Dlužníka činy takové majetkové transfery a změny v akcionářské struktuře, ze kterých bylo zřejmé, že Dlužník nevyvíjí podnikatelskou aktivitu viz. příloha č. 2 předloženého materiálu.

(3) Postupně byly rovněž zjištěny informace z Libereckého kraje, že Dlužník neplní své závazky ze smluv o zajištění veřejné linkové dopravy rovněž v Libereckém kraji zajišťované pro kraj společností KORID LK, spol. s r.o. a další závazky z tzv. elektronických peněženek, a to ani v případě, když byly společnosti přiznány rozhodnutím soudu. Výše pohledávek byla v řádu několika mil. Kč. Vůči Dlužníkovi bylo rovněž dle údajů dostupných z centrální evidence exekucí vedeno větší množství pravomocných exekucí.

(4) Dle výše uvedeného bylo zřejmé, že vedení byť úspěšného soudního sporu a následné exekuce, by nemuselo věřitelům přinést uspokojení jejich pohledávek, ale naopak by mohlo přinést další vynakládání prostředků. Při úvaze, zda vymáhat pohledávky soudní cestou bylo tedy nutné vzít v potaz zejména to, že soudní poplatek by činil 2.381.700,- Kč. Vynaložení soudního poplatku v uvedené výši bez důvodného předpokladu, že v případě rozhodnutí soudu

o povinnosti Dlužníka uhradit pohledávku Ústeckého kraje nebude možné tuto pohledávku vymoci např. v exekuci, by mohlo být považováno za neefektivní, neúčelné a nevhodné nakládání veřejných prostředků z rozpočtu kraje.

(5) Následně byla řešena nevhodnější a neefektivnější taktika dalšího postupu při vymáhání pohledávky. Příslušnému rejstříkovému soudu (Městský soud v Praze) byl podán podnět čj.: KUUK/187073/2020, k prověření řádného plnění povinnosti a zkrácení údajů o stavu hospodaření a jmění a zrušení společnosti Dlužníka soudem ve smyslu § 105a zák. č. 304/2013 Sb. o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů. Tento postup považoval odbor LP za optimální pro Ústecký kraj, neboť by kraj nemusel vynakládat další soudní poplatky, jelikož soud by mohl rozhodnout o zrušení společnosti (s likvidací) a byl by tak zjištěn skutečný stav majetku Dlužníka, protože kraj jinak nemá možnost získat informace o majetku Dlužníka. Dotaz na řízení byl pak urgován podáním čj.: KUUK/083666/2021 po čase opětovně podáním čj.: KUUK/107481/2021. Dle vyjádření soudu čj.: KUUK/111247/2021 o zrušení společnosti nebylo dosud soudem rozhodnuto, neboť je vedeno trestní stíhání ve vztahu ke společnosti Witbystar a.s. a dle sdělení Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV nelze určit bližší předpoklad skončení vyšetřování.

(6) S podezřením na to, že Dlužník je s největší pravděpodobností pouze prázdnou schránkou činil odbor LP pouze takové kroky, které byly bez dopadu na rozpočet Ústeckého kraje. Připojení se s nárokem na náhradu škody v trestním řízení však není nikterak zpoplatněno, proto byl na Policii ČR vznesen dotaz, v jakém směru probíhá trestní řízení a zda je možné uplatnit v tomto trestním řízení pohledávku Ústeckého kraje jako škodu. Ze strany Policie ČR sděleno, že se řízení tohoto netýká, takže připojení se s nárokem na náhradu škody v rámci tohoto trestního řízení bohužel není možné (čj.: KUUK/137669/2021).

(7) První a další vlna covidové situace a přijatá vládní opatření poněkud snížila možnosti a tempo zjišťování informací ohledně Dlužníka. Odbor LP zjišťoval nejen majetkové poměry Dlužníka, ale snažil se získat i informace ohledně dalších věřitelů. Dopisem pana hejtmana byly osloveny jednotlivé pojišťovny a finanční instituce. Tyto následně své odpovědi zasílaly velmi sporadicky a mnohdy s odpovědí, kdy s ohledem na zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti odmítaly jakékoliv informace ohledně své pohledávky za Dlužníkem sdělit. Odborem LP bylo zjištěno, že vůči Dlužníkovi je vedeno desítky pravomocných exekucí, přičemž první z nich byla započata již k 9. 9. 2019. Dále bylo zjištěno, že vůči Dlužníkovi má splatnou a neuhrazenou pohledávku např. i Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace. Několik finančních institucí odpovědělo, že také evidují někdy již splatné, vykonatelné, avšak nevymahatelné pohledávky. Dlužník tedy pohledávky nesplácí ani v situaci, kdy o nich bylo již pravomocně rozhodnuto soudem. Dle Registru DPH byl Dlužník registrován jako plátce DPH do 6. 1. 2021, od 12. 1. 2021 byl o Dlužníku zveřejněn údaj o nespolehlivé osobě.

(8) Protože se blížil termín promlčení první části pohledávek (odvíjející se dle splatnosti jednotlivých smluvních pokut – převzato dle informací odboru EK při předání pohledávky), bylo zapotřebí učinit zásadní rozhodnutí, jakým směrem postupovat při řešení této pohledávky, když všechny dosavadní informace svědčily tomu, že Dlužník nemá majetek, který by mohl sloužit k uspokojení pohledávky kraje a nesplácí ani dalším věřitelům.

Nejvhodnějším řešením, které má nejmenší finanční dopad na rozpočet Ústeckého kraje je podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení. Odbor LP tedy shromáždil potřebné informace o mnohosti věřitelů a platební neschopnosti Dlužníka, aby mohl vyhodnotit, zda je vůbec možné

uvažovat o úspěšném podání insolvenčním návrhu. Odbor LP chtěl již předložit materiál s návrhem obdobného usnesení, avšak k tomuto bylo potřeba naprosto přesně zjistit skutečný stav majetku Dlužníka. Přestože z veřejných zdrojů se podávalo, že společnost nevlastní majetek, nemohl odbor LP vyloučit, zda společnost nevlastní např. nějakou větší pohledávku či jiný majetek, který není veřejně dohledatelný. Jediná nejehospodárnější a nejspolehlivější varianta, jak skutečný stav majetku zjistit je cesta formou insolvenčního řízení. V civilním řízení by byla výše soudního poplatku 2.381.700,- Kč (s vědomím velice vysoké pravděpodobnosti neúspěšného vymáhání), soudní poplatek za podání insolvenčního návrhu činil pouze 2.000,- Kč + obligatorní záloha 50 tis. Kč. Žádný věřitel, ale pouze insolvenční správce má jako jediný možnost nahlédnout do neveřejných údajů, bankovních účtů či evidencí, a to s odbornou péčí v zájmu věřitelů s tím, že podléhá kontrole insolvenčního soudu.

(9) Z výše uvedených důvodů odbor LP ve spolupráci s odborem DS požádal o součinnost advokátní kancelář Skils s.r.o., neboť tato kancelář právně zaštiťuje a podílí se na nastavení smluvních vztahů, co se týče problematiky dopravní obslužnosti pro Ústecký kraj. Rada Ústeckého kraje usnesením č. 008/30R/2021 písm. c) dne 10. 11. 2021 vzala na vědomí informace ohledně vymáhané pohledávky a rozhodla o podání insolvenčního návrhu. Následně byl prostřednictvím advokátní kanceláře Skils s.r.o. podán insolvenční návrh vůči Dlužníkovi.

(10) Dne 12. 4. 2022 byla zveřejněna zpráva insolvenčního správce č. 1. Z ní je mj. patrné, že majetkovou podstatu úpadce tvoří částka 5.794,20 Kč. Ze soupisu majetkové podstaty ze dne 8. 6. 2022 dále plyne, že insolvenční správce do majetku zahrnul též částku 437.755,11 Kč, která se nachází na účtu Dlužníka u příslušného finančního úřadu. Celkem je tedy dle soupisu majetku v majetkové podstatě Dlužníka částka pouze 443.549,31 Kč. Dlužník je nekontaktní, přes výzvu insolvenčního správce nepředložil účetnictví. Potvrdily se informace, že Dlužník je pouze „prázdnou schránkou“ bez majetkového substrátu, přičemž s touto společností Dlužníka byla před zahájením insolvenčního řízení bezvýsledně vedena celá řada exekučních řízení. I nadále je tedy naprosto zřejmé, že varianta insolvenčního řízení je z hlediska ochrany majetku Ústeckého kraje nejúčelnější a nejehospodárnější postup.

(11) Zpráva o činnosti insolvenčního správce zároveň obsahuje seznam přihlášek pohledávek a jejich předběžný přezkum insolvenčním správcem. Z uvedeného seznamu vyplynulo, že insolvenční správce považuje pohledávky Ústeckého kraje uvedené v přihlášce pod č. 1 – č. 3 za promlčené a zamýšlí je na přezkumném jednání popřít. Insolvenční správce zároveň přípisem ze dne 10. 4. 2022 vyzval Ústecký kraj k doplnění přihlášky ve smyslu doložení skutečnosti, že jednotlivé pohledávky nejsou promlčené.

(12) Ústecký kraj v reakci na shora uvedené zaslal dne 26. 4. 2022 insolvenčnímu soudu a správci vyjádření, v němž zdůraznil, že původní přihláška pohledávek byla úplná a splňovala veškeré zákonné náležitosti. Zároveň Ústecký kraj přihlášku doplnil v tom smyslu, že podrobněji rozepsal skutkový základ (vč. důvodů a doby vzniku) jednotlivých smluvních pokut. Zároveň uvedl, že dle jeho názoru přihlášené pohledávky nejsou promlčené. Dále potom Ústecký kraj zaslal insolvenčnímu soudu a správci dne 26. 5. 2022 vyjádření, v němž v reakci na předběžnou zprávu insolvenčního správce uvedl rozsáhlou právní argumentaci na podporu závěru, že jím přihlášené pohledávky č. 1 – č. 3 vč. příslušenství (tj. pohledávky v celkové výši 82.225.471,06 Kč) nejsou promlčené (viz zejm. body 8 – 17 daného vyjádření, které tvoří přílohu č. 3 předloženého materiálu).

(13) Dne 8. 6. 2022 se před Městským soudem v Praze konalo přezkumné jednání, na kterém insolvenční správce setrval na svém stanovisku a pohledávky Ústeckého kraje za Dlužníkem

označené v přihlášce do insolvenčního řízení jako pohledávky č. 1 až č. 3 vč. příslušenství (tj. smluvní pokuty za červen – říjen 2018) v souhrnné výši 82.225.471,06 Kč popřel z důvodu jejich údajného promlčení. Pohledávka č. 4 vč. příslušenství (smluvní pokuty za listopad 2018) ve výši 14.982.870,91 Kč popřena nebyla, a je tedy řádně zjištěna. Na bezprostředně navazující schůzi věřitelů byl ve funkci potvrzen dosavadní insolvenční správce a zároveň bylo rozhodnuto o způsobu řešení úpadku Dlužníka formou konkurzu.

(14) Přípisem insolvenčního správce ze dne 8. 6. 2022 (doručeným 14. 6. 2022) byl Ústecký kraj formálně vyrozuměn o popření přihlášených pohledávek č. 1 – č. 3 (viz shora) a zároveň poučen o právu se proti tomuto popření bránit žalobou na určení pravosti pohledávek (tzv. incidenční žalobou). Uvedenou žalobu by bylo třeba podat proti insolvenčnímu správci u Městského soudu v Praze nejpozději do 30 dnů od přezkumného jednání (tj. do 8. 7. 2022).

(15) V rámci zmíněné žaloby by se Ústecký kraj musel vypořádat nejenom s námitkami insolvenčního správce ohledně údajného promlčení popřených pohledávek, ale též prokázat, že předmětné pohledávky ze smluvních pokut řádně vznikly, tedy jejich skutkový základ (vč. časové a územní specifikace). Při tom je namístě uvážit, že předmětná porušení smluvních povinností zakládající nárok na smluvní pokuty jsou v jednotlivých smlouvách o veřejných službách vymezena zejm. jako určité kombinace neodjetých spojů či neprovedených dopravních výkonů. Lze předpokládat, že příprava důkazních prostředků potřebných k prokázání nároků Ústeckého kraje a vedení soudního sporu by byly časově i finančně značně náročné.

(16) V souvislosti s úvahami o podání incidenční žaloby je namístě zohlednit stav majetkové podstaty tak, jak je zobrazen v aktuálním soupisu majetku ze dne 8. 6. 2022. Z tohoto soupisu plyne, že v majetkové podstatě Dlužníka se nachází částka pouze 443.549,31 Kč. Oproti tomu souhrnná výše přihlášených pohledávek činí 131,3 mil. Kč (popřeny jsou pohledávky v hodnotě 82,7 mil. Kč, z toho 82,2 mil. Kč připadá na pohledávky Ústeckého kraje). Jak je uvedeno shora, z dostupných podkladů a informací plyne, že Dlužník je nekontaktní a nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost. Ze zprávy IS a soupisu majetku se též podává, že zatím nebyl identifikován žádný konkrétní majetek či pohledávky Dlužníka, které by mohly být zpeněženy.

(17) Soudní poplatek za návrh na zahájení incidenčního sporu o pravost a výši přihlášené pohledávky činí 5.000,- Kč. V případě neúspěchu by však Ústeckému kraji vznikla povinnost hradit IS náklady řízení. Naopak, ani v případě plného úspěchu by Ústecký kraj nemohl po insolvenčním správci požadovat náhradu nákladů řízení, neboť insolvenční správce je od uvedené povinnosti pro daný typ sporů ze zákona osvobozen.

(18) V uvedených souvislostech je namístě zohlednit též to, že prostředky nacházející se v majetkové podstatě (tzn. cca 443 tis. Kč) by nesloužily *jen* k uspokojení přihlášených věřitelů. Tyto prostředky by byly přednostně využity na uspokojení tzv. pohledávek za majetkovou podstatou (nebo jim na roveň postavených pohledávek), k nimž náleží zejména náhrada hotových výdajů a odměna insolvenčního správce, náklady spojené se správou a udržováním majetkové podstaty Dlužníka, a v neposlední řadě též náklady (např. na externí právní zastoupení) vynaložené insolvenčním správcem v souvislosti s případným incidenčním sporem s Ústeckým krajem. Zmíněné pohledávky se uspokojují v plné výši a kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení, a mají tedy před pohledávkami Ústeckého kraje coby nezajištěného věřitele přednost.

(19) S ohledem na vše shora uvedené se jeví jako značně nejisté, že by Ústecký kraj - i v případě plného úspěchu v incidenčním sporu - získal z majetkové podstaty více než v případě, že se incidenční žalobu rozhodne nepodávat. Navíc je třeba zohlednit finanční i časové náklady na vedení potenciálně náročného incidenčního sporu, které by ani v případě plného úspěchu v incidenčním sporu nebyly Ústeckému kraji nijak kompenzovány; tyto náklady by tedy Ústecký kraj nesl v plné výši. Je tak zřejmé, že, nebude-li identifikován dosud neznámý majetek Dlužníka (což se na základě dostupných zjištění insolvenčního správce nejeví jako pravděpodobné), jenž by mohl být zahrnut do konkursní podstaty a použit k uspokojení věřitelů, vedení soudního sporu by pro Ústecký kraj i při plném úspěchu pravděpodobně bylo z nákladového hlediska nevýhodné (vycházejí ze shora uvedených předpokladů), a nepředstavovalo by tedy účelné vynaložení zdrojů Ústeckého kraje ve smyslu § 17 krajského zřízení.

(20) Ze shora uvedených důvodů se navrhuje incidenční žalobu proti insolvenčnímu správci ohledně popřených pohledávek č. 1 – č. 3 vč. příslušenství nepodávat. Nepodání uvedené žaloby bude mít za následek, že předmětné pohledávky č. 1 – č. 3 vč. příslušenství budou považovány za popřené a v dalším průběhu insolvenčního řízení se k nim nebude přihlížet. Ústecký kraj tedy v případě nepodání zmíněné žaloby ztratí právo domáhat se uspokojení uvedených pohledávek za Dlužníkem v insolvenčním řízení z výtěžku zpeněžení majetkové podstaty (tento případný výtěžek by však nejspíše byl velmi malý, viz výše). Rozhodnutí o nepodání incidenční žaloby má tedy charakter vzdání se práva, a proto náleží do kompetence zastupitelstva ve smyslu § 36 písm. e) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, proto se předkládá Zastupitelstvu Ústeckého kraje k rozhodnutí.

(21) V případě, že Zastupitelstvo Ústeckého kraje rozhodne o nepodání incidenční žaloby ve vztahu k popřeným pohledávkám č. 1 – č. 3 vč. příslušenství, bude namíste rozhodnout o jejich zpětvzetí (tzn. zpětvzetí přihlášky v rozsahu těchto pohledávek z insolvenčního řízení), a to nejpozději do 8. 7. 2022.

(22) Z hlediska odůvodnění navrhovaného zpětvzetí lze uvést, že insolvenční zákon stanoví určité sankce pro případ, že zjištěná výše pohledávky nedosahuje ani 50% jejich přihlášené výše. Sankce je jednak peněžité (povinnost uhradit do majetkové podstaty částku, o kterou přihlášená výše pohledávky převyšuje její zjištěnou výši), jednak nepeněžité (k přihlášené pohledávce se pro účely insolvenčního řízení nepřihlíží v celém rozsahu, tzn. ani v té části, v jaké nebyla popřena). Hrozba peněžité sankce byla minimalizována tím, že Ústecký kraj nevykonává svá příslušná práva spojená s popřenými pohledávkami, zejména se formálně nezúčastnil přezkumného jednání, ani navazující schůze věřitelů.

(23) Za účelem snížení rizika nepeněžité sankce (tj. nepřihlédnutí i ke zbývajícím – nepopřené - části pohledávky) byly nároky ze smluvních pokut v rámci přihlášky rozděleny do čtyř samostatných bloků pohledávek po příslušných časových úsecích. V daném ohledu však nelze vyloučit riziko, že by insolvenční soud uvedené rozdělení neuznal a pohlížel na přihlášené pohledávky jako na celek (tzn. zmíněný práh 50% by se počítal ze všech přihlášených pohledávek jako celku, což by vzhledem k poměru hodnoty popřených a nepopřených pohledávek vytvářelo riziko uložení nepeněžité sankce).

(24) Riziko nepeněžité sankce lze dále minimalizovat právě zpětvzetím popřené části pohledávek (§ 178 odst. 2 InsZ) před uplynutím 30denní lhůty pro podání incidenční žaloby (tj. nejpozději do 8. 7. 2022). V důsledku zpětvzetí popřených pohledávek nebude dotčeno postavení Ústeckého kraje coby přihlášeného věřitele ve vztahu k nepopřeným pohledávkám

(tj. k pohledávce č. 4 vč. příslušenství ve výši 14.982.870,91 Kč). Pokud by naopak ke zpětvzetí nedošlo a insolvenční soud rozhodl o uložení zmíněné nepeněžitě sankce, znamenalo by to, že Ústecký kraj by v insolvenčním řízení pozbyl právo domáhat se uspokojení svých nároků nejenom v rozsahu popřených pohledávek č. 1 – č. 3 vč. příslušenství, ale i v rozsahu nyní nepopřené pohledávky č. 4 vč. příslušenství ve výši 14.982.870,91 Kč.